ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதா₃ந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸதா₃ ஹ்ருதி₃ ॥

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

॥ திருவிருத்தம் ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஶிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, LaTeX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ திருவிருத்தம் ॥

கிடாம்பி ஆச்சான் அருளிச்செய்த தனியன்

கருவிருத்தக்குழி நீத்த பின் காமக் கடுங்குழிவீழ்ந்து⋆
ஒருவிருத்தம் புக்குழலுறுவீர்! உயிரின் பொருள்கட்கு⋆
ஒருவிருத்தம் புகுதாமல் குருகையர் கோனுரைத்த⋆
திருவிருத்தத்தோர் அடி கற்றிரீர் திரு நாட்டகத்தே

‡பொய்ந் நின்ற ஞானமும்⋆ பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும்⋆
இந் நின்ற நீர்மை இனி யாம் உறாமை⋆ உயிர் அளிப்பான்
எந் நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய் இமையோர் தலைவா!⋆
மெய்ந்நின்று கேட்டருளாய்⋆ அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே (1)

செழு நீர்த் தடத்து⋆ கயல் மிளிர்ந்தால் ஒப்ப⋆ சேயரிக் கண்
அழு நீர் துளும்ப அலமருகின்றன⋆ வாழியரோ!
முழு நீர் முகில் வண்ணன் கண்ணன் விண் நாட்டவர் மூதுவர் ஆம்⋆
தொழு நீர் இணை அடிக்கே⋆ அன்பு சூட்டிய சூழ் குழற்கே (2)

குழற் கோவலர்⋆ மடப் பாவையும்
மண் மகளும்⋆ திருவும்
நிழல் போல்வனர் கண்டு⋆ நிற்குங்கொல்
மீளுங்கொல்⋆ தண்ணந் துழாய்
அழல் போல் அடும் சக்கரத்தண்ணல்
விண்ணோர் தொழக் கடவும்⋆
தழல் போல் சினத்த⋆ அப் புள்ளின் பின்
போன தனி நெஞ்சமே (3)

தனி நெஞ்சம் முன் அவர்⋆ புள்ளே கவர்ந்தது⋆ தண்ணந் துழாய்க்-
கினி நெஞ்சம்⋆ இங்குக் கவர்வது யாம் இலம்⋆ நீ நடுவே
முனி வஞ்சப் பேய்ச்சி முலை சுவைத்தான் முடி சூடு துழாய்ப்⋆
பனி நஞ்ச மாருதமே⋆ எம்மதாவி பனிப்பியல்வே (4)

பனிப்பியல்வாக⋆ உடைய தண் வாடை⋆ இக் காலம் இவ்வூர்
பனிப்பியல்வெல்லாம்⋆ தவிர்ந்தெரி வீசும்⋆ அந்தண்ணந் துழாய்
பனிப் புயல் சோரும் தடங்கண்ணி மாமைத் திறத்துக்கொலாம்⋆
பனிப் புயல் வண்ணன்⋆ செங்கோல் ஒரு நான்று தடாவியதே (5)

தடாவிய அம்பும்⋆ முரிந்த சிலைகளும் போகவிட்டு⋆
கடாயின கொண்டொல்கும் வல்லி ஈதேனும்⋆ அசுரர் மங்கக்
கடாவிய வேகப் பறவையின் பாகன் மதன செங்கோல்⋆
நடாவிய கூற்றம் கண்டீர்⋆ உயிர் காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே (6)

ஞாலம் பனிப்பச் செறித்து⋆ நன்னீர் இட்டுக் கால் சிதைந்து⋆
நீல வல் ஏறு பொரா நின்ற வானம் இது⋆ திருமால்
கோலம் சுமந்து பிரிந்தார் கொடுமை குழறு⋆ தண் பூங்
காலம் கொலோ அறியேன்⋆ வினை ஆட்டியேன் காண்கின்றவே (7)

காண்கின்றனகளும்⋆ கேட்கின்-
றனகளும் காணில்⋆ இந் நாள்
பாண் குன்ற நாடர் பயில்கின்-
றன⋆ இதெல்லாம் அறிந்தோம்
மாண் குன்றம் ஏந்தி தண் மா மலை
வேங்கடத்தும்பர் நம்பும்⋆
சேண் குன்றம் சென்று⋆ பொருள் படைப்-
பான் கற்ற திண்ணனவே (8)

திண் பூஞ்சுடர் நுதி⋆ நேமி யஞ்செல்வர்⋆ விண் நாடனைய
வண் பூ மணி வல்லி⋆ யாரே பிரிபவர் தாம்⋆ இவையோ
கண் பூங்கமலம் கருஞ்சுடர் ஆடி வெண் முத்தரும்பி⋆
வண் பூங்குவளை⋆ மட மான் விழிக்கின்ற மா இதழே (9)

மாயோன் வட திருவேங்கட நாட⋆ வல்லிக் கொடிகாள்!
நோயோ உரைக்கிலும்⋆ கேட்கின்றிலீர் உரையீர்⋆ நுமது
வாயோ அதுவன்றி வல்வினையேனும் கிளியும் மெள்கும்⋆
ஆயோ அடும் தொண்டையோ⋆ அறையோ இதறிவரிதே (10)

www.prapatti.com

அரியன யாம் இன்று காண்கின்றன⋆ கண்ணன் விண் அனையாய்!
பெரியன காதம்⋆ பொருட்கோ பிரிவென⋆ ஞாலம் எய்தற்-
குரியன ஒண் முத்தும் பைம் பொன்னும் ஏந்தி ஓரோ குடங்கைப்⋆
பெரியென கெண்டைக் குலம்⋆ இவையோ வந்து பேர்கின்றவே (11)

பேர்கின்றது மணி மாமை⋆ பிறங்கி அள்ளல் பயலை⋆
ஊர்கின்றது கங்குல் ஊழிகளே⋆ இதெல்லாம் இனவே
ஈர்கின்ற சக்கரத்தெம் பெருமான் கண்ணன் தண்ணந் துழாய்⋆
சார்கின்ற நன்னெஞ்சினார்⋆ தந்து போன தனி வளமே (12)

தனி வளர் செங்கோல் நடாவு⋆ தழல் வாய் அரசவியப்
பனி வளர் செங்கோல்⋆ இருள் வீற்றிருந்தது⋆ பார் முழுதும்
துனி வளர் காதல் துழாயைத் துழாவு தண் வாடை தடிந்து⋆
இனி வளை காப்பவர் ஆர்⋆ எனை ஊழிகள் ஈர்வனவே (13)

ஈர்வன வேலும் அஞ்சேலும்⋆ உயிர்மேல் மிளிர்ந்திவையோ
பேர்வனவோ வல்ல⋆ தெய்வ நல் வேள் கணைப்⋆ பேர் ஒளியே
சோர்வன நீலச் சுடர் விடு மேனி அம்மான்⋆ விசும்பூர்
தேர்வன⋆ தெய்வம் அன்னீர கண்ணோ இச்செழுங்கயலே (14)

கயலோ நும கண்கள் என்று⋆ களிறு வினவி நிற்றீர்⋆
அயலோர் அறியிலும் ஈதென்ன வார்த்தை⋆ கடல் கவர்ந்த
புயலோடுலாம் கொண்டல் வண்ணன் புன வேங்கடத்தெம்மொடும்⋆
பயலோவிலீர்⋆ கொல்லைக் காக்கின்ற நாளும் பல பலவே (15)

பல பல ஊழிகள் ஆயிடும்⋆ அன்றி ஓர் நாழிகையைப்⋆
பல பல கூறிட்ட கூறாயிடும்⋆ கண்ணன் விண் அனையாய்!
பல பல நாள் அன்பர் கூடிலும் நீங்கிலும் யாம் மெலிதும்⋆
பல பல சூழல் உடைத்து⋆ அம்ம! வாழி இப்பாய் இருளே (16)

இருள் விரிந்தால் அன்ன⋆ மா நீர்த் திரை கொண்டு வாழியரோ
இருள் பிரிந்தார் அன்பர்⋆ தேர் வழி தூரல்⋆ அரவணை மேல்
இருள் விரி நீலக் கரு நாயிறு சுடர் கால்வது போல்⋆
இருள் விரி சோதிப்⋆ பெருமான் உறையும் எறி கடலே! (17)

www.prapatti.com

கடல் கொண்டெழுந்தது வானம்⋆ அவ்-
வானத்தை அன்றிச் சென்று⋆
கடல் கொண்டொழிந்த அதனால் இது⋆
கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும்
கடல் கொண்டெழுந்த அக்காலங்கொலோ!
புயற் காலம் கொலோ!⋆
கடல் கொண்ட கண்ணீர்⋆ அருவி செய்யா
நிற்கும் காரிகையே (18)

காரிகையார் நிறை காப்பவர் யார் என்று⋆ கார் கொண்டின்னே
மாரி கை ஏறி⋆ அறையிடும் காலத்தும்⋆ வாழியரோ
சாரிகைப் புள்ளர் அந் தண்ணந் துழாய் இறை கூய் அருளார்⋆
சேரி கை ஏறும்⋆ பழியாய் விளைந்தென் சின் மொழிக்கே (19)

சின்மொழி நோயோ⋆ கழி பெருந்
தெய்வம்⋆ இந் நோய் இனதென்-
றின்மொழி கேட்கும்⋆ இளந் தெய்வம்
அன்றிது⋆ வேல! நில் நீ
என் மொழி கேண்மின் என் அம்மனை
மீர்! உலகேழும் உண்டான்⋆
சொல் மொழி⋆ மாலை அந்தண்ணம்
துழாய் கொண்டு சூட்டுமினே (20)

சூட்டு நன் மாலைகள்⋆ தூயன வேந்தி⋆ விண்ணோர்கள் நன்னீர்
ஆட்டி⋆ அந்தூபம் தராநிற்கவே அங்கு⋆ ஓர் மாயையினால்
ஈட்டிய வெண்ணெய் தொடுவுண்ணப் போந்திமில் ஏற்று வன் கூன்⋆
கோட்டிடை ஆடினை கூத்து⋆ அடல் ஆயர் தம் கொம்பினுக்கே (21)

கொம்பார் தழை கை⋆ சிறு நாண்
எறிவிலம்⋆ வேட்டை கொண்டாட்-
டம்பார் களிறு⋆ வினவுவ-
தையர்⋆ புள் ஊரும் கள்வர்
தம் பார் அகத்தென்றும் ஆடா-
தன தம்மில் கூடாதன⋆

வம்பார் வினாச் சொல்லவோ⋆ எம்மை
    வைத்ததிவ் வான் புனத்தே (22)

புனமோ புனத்தயலே⋆ வழி போகும் அரு வினையேன்⋆
    மனமோ மகளிர் நும் காவல் சொல்லீர்⋆ புண்டரீகத்தங்கேழ்
வனம் ஓர் அனைய கண்ணான் கண்ணன் வானாடமரும்⋆ தெய்வத்-
    தினம் ஓர் அனையீர்களாய்⋆ இவையோ நும் இயல்வுகளே (23)

இயல்வாயின⋆ வஞ்ச நோய் கொண்-
    டுலாவும்⋆ ஓரோ குடங்கைக்
கயல் பாய்வன⋆ பெரு நீர்க் கண்கள்
    தம்மொடும்⋆ குன்றம் ஒன்றால்
புயல் வாய் இன நிரை காத்த புள்
    ளூர்தி கள் ஊரும் துழாய்க்⋆
கொயல் வாய் மலர்மேல்⋆ மனத்தொடென்
    ஆங்கொல் எம் கோல் வளைக்கே (24)

எம் கோல் வளை முதலா⋆ கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும் அளிக்கும்⋆
    செங்கோல் வளைவு விளை விக்குமால்⋆ திறல் சேர் அமரர்
தங்கோனுடைய தம் கோன் உம்பர் எல்லா யவர்க்கும் தம் கோன்⋆
    நம் கோன் உகக்கும் துழாய்⋆ என் செய்யாதினி நானிலத்தே (25)

‡நானிலம் வாய்க் கொண்டு⋆ நன்னீர்
    அறமென்று கோது கொண்ட⋆
வேனில் அம் செல்வன் சுவைத்துமிழ்
    பாலை⋆ கடந்த பொன்னே!
கால் நிலம் தோய்ந்து விண்ணோர் தொழும்
    கண்ணன் வெஃகாவுது⋆ அம் பூந்
தேன் இளஞ்சோலை அப்பாலது⋆ எப்-
    பாலைக்கும் சேமத்ததே (26)

சேமம் செங்கோன் அருளே⋆ செரு-
    வாரும் நட்பாகுவர் என்று⋆
ஏமம் பெற வையம் சொல்லும் மெய்யே⋆
    பண்டெல்லாம் அறை கூய்

www.prapatti.com

யாமங்கள் தோறெரி வீசும் நம்
 கண்ணன் அந் தண்ணந் துழாய்த்⋆
தாமம் புனைய⋆ அவ்வாடை ஈதோ
 வந்து தண்ணென்றதே (27)

தண்ணந் துழாய்⋆ வளை கொள்வது யாம் இழப்போம்⋆ நடுவே
 வண்ணம் துழாவி⋆ ஓர் வாடை உலாவும்⋆ வள் வாய் அலகால்
புள் நந்துழாமே பொரு நீர்த் திருவரங்கா! அருளாய்⋆
 எண்ணந் துழாவுமிடத்து⋆ உளவோ பண்டும் இன்னன்னவே (28)

இன்னன்ன தூதெம்மை⋆ ஆள் அற்றப் பட்டிரந்தாள் இவள் என்று⋆
 அன்னன்ன சொல்லா பெடையொடும் போய்வரும்⋆ நீலம் உண்ட
மின்னன்ன மேனிப் பெருமான் உலகில் பெண் தூது செல்லா⋆
 அன்னன்ன நீர்மை கொலோ⋆ குடிச் சீர்மையில் அன்னங்களே (29)

அன்னம் செல்வீரும்⋆ வண்டானம் செல்வீரும் தொழுதிரந்தேன்⋆
 முன்னம் செல்வீர்கள் மறவேன்மினோ⋆ கண்ணன் வைகுந்தனோ-
டென் நெஞ்சினாரைக் கண்டால் என்னைச் சொல்லி⋆ அவரிடை நீர்
 இன்னம் செல்லீரோ⋆ இதுவோ தகவென்றிசைமின்களே (30)

இசை மின்கள் தூதென்று⋆ இசைத்தால்
 இசையிலம்⋆ என் தலைமேல்
அசை மிங்கள் என்றால் அசையும் கொலாம்⋆
 அம்பொன் மா மணிகள்
திசை மின் மிளிரும் திருவேங்-
 கடத்து வன் தாள்⋆ சிமய
மிசை⋆ மின் மிளிரியப் போவான்
 வழிக் கொண்ட மேகங்களே (31)

மேகங்களோ! உரையீர்⋆ திருமால் திருமேனி ஒக்கும்
 யோகங்கள்⋆ உங்களுக்கெவ் வாறு பெற்றீர்⋆ உயிர் அளிப்பான்
மாகங்கள் எல்லாம் திரிந்து நன்னீர்கள் சுமந்து⋆ நுந் தம்
 ஆகங்கள் நோவ⋆ வருத்தும் தவமாம் அருள் பெற்றதே (32)

www.prapatti.com

அருள் ஆர் திருச் சக்கரத்தால்⋆
அகல் விசும்பும் நிலனும்⋆
இருள் ஆர் வினை கெடச் செங்கோல்
நடாவுதிர்⋆ ஈங்கோர் பெண்பால்
பொருளோ எனும் இகழ்வோ இவற்றின்
புறத்தாள் என்றெண்ணோ⋆
தெருளோம் அரவணையீர்⋆ இவள்
மாமை சிதைக்கின்றதே (33)

சிதைக்கின்றதாழி⋆ என்றாழியைச் சீறி⋆ தன் சீறடியால்
உதைக்கின்ற நாயகன் தன்னொடு மாலே⋆ உனது தண் தார்
ததைக்கின்ற தண்ணந் துழாய் அணிவான் அதுவே மனமாய்ப்⋆
பதைக்கின்ற மாதின் திறத்து⋆ அறியேன் செயற் பாலதுவே (34)

பால் வாய்ப் பிறைப் பிள்ளை⋆ ஒக்கலைக் கொண்டு⋆ பகல் இழந்த
மேல்பால் திசைப்பெண் புலம்புறு மாலை⋆ உலகளந்த
மால் பால் துழாய்க்கு மனம் உடையார்க்கு நல்கிற்றை எல்லாம்⋆
சோல்வான் புகுந்து⋆ இதுவோர் பனி வாடை துழாகின்றதே (35)

துழா நெடும் சூழ் இருள் என்று⋆ தன் தண் தார் அது பெயரா
எழா நெடுவூழி⋆ எழுந்த இக்காலத்தும்⋆ ஈங்கிவளோ
வழா நெடுந் துன்பத்தள் என்றிரங்கார் அம்மனோ!⋆ இலங்கைக்
குழா நெடு மாடம்⋆ இடித்த பிரானார் கொடுமைகளே! (36)

கொடுங்கால் சிலையர்⋆ நிரைகோள் உழவர் கொலையில் வெய்ய⋆
கடுங்கால் இளைஞர் துடி படும் கவ்வைத்து⋆ அரு வினையேன்
நெடுங்காலமும் கண்ணன் நீள் மலர்ப் பாதம் பரவிப் பெற்ற⋆
தொடுங்கால் ஒசியும் இடை⋆ இளமான் சென்ற சூழ் கடமே (37)

கடம் ஆயினகள் கழித்து தன் கால் வன்மையால்⋆ பல நாள்
தடம் ஆயின புக்கு⋆ நீர் நிலை நின்ற தவம் இதுகொல்⋆
குடம் ஆடி இம் மண்ணும் விண்ணும் குலுங்க உலகளந்து⋆
நடம் ஆடிய பெருமான்⋆ உருவொத்தன நீலங்களே (38)

www.prapatti.com

நீலத் தடவரை மேல்⋆ புண்டரீக நெடுந் தடங்கள்
போல⋆ பொலிந்தெமக்கெல்லா விடத்தவும்⋆ பொங்கு முந்நீர்
ஞாலப் பிரான் விசும்புக்கும் பிரான் மற்றும் நல்லோர் பிரான்⋆
கோலம் கரிய பிரான்⋆ எம் பிரான் கண்ணின் கோலங்களே (39)

கோலப் பகல் களிறொன்று கல்
புய்ய⋆ குழாம் விரிந்த
நீலக் கங்குல்⋆ களிறெல்லாம்
நிறைந்தன⋆ நேரிழையீர் !
ஞாலப் பொன் மாதின் மணாளன்
துழாய் நங்கள் சூழ் குழற்கே⋆
ஏலப் புனைந்தென்னைமார்⋆ எம்மை
நோக்குவதென்று கொலோ! (40)

என்றும் புன் வாடை⋆ இது கண்டறிதும்⋆ இவ்வாறு வெம்மை
ஒன்றும் உருவும் சுவடும் தெரியிலம்⋆ ஓங்கசுரர்
பொன்றும் வகை புள்ளை ஊர்வான் அருள் அருளாத இந்நாள்⋆
மன்றில் நிறை பழி தூற்றி⋆ நின்றென்னை வன் காற்றடுமே (41)

வன் காற்றறைய⋆ ஒருங்கே மறிந்து கிடந்தலர்ந்த⋆
மென் கால் கமலத் தடம் போல் பொலிந்தன⋆ மண்ணும் விண்ணும்
என் காற்களவின்மை காண்மின் என்பான் ஒத்து வான் நிமிர்ந்த⋆
தன் காற் பணிந்த என்பால்⋆ எம் பிரானதடங்கண்களே (42)

கண்ணும் செந்தாமரை⋆ கையும் அவை அடியோ அவையே⋆
வண்ணம் கரியதோர் மால் வரை போன்று⋆ மதி விகற்பால்
விண்ணும் கடந்தும்பர் அப்பால் மிக்கு மற்றெப்பால் எவர்க்கும்⋆
எண்ணும் இடத்ததுவோ⋆ எம் பிரானதெழில் நிறமே (43)

நிறம் உயர் கோலமும்⋆ பேரும்
உருவும் இவை இவை என்று⋆
அற முயல் ஞானச் சமயிகள்
பேசிலும்⋆ அங்கங்கெல்லாம்

www.prapatti.com

உற உயர் ஞானச் சுடர் விளக்காய்
நின்றதன்றி⋆ ஒன்றும்
பெற முயன்றார் இல்லையால்⋆ எம்
பிரான பெருமையையே (44)

பெருங்கேழலார் தம்⋆ பெருங்கண் மலர்ப் புண்டரீகம்⋆ நம்மேல்
ஒருங்கே பிறழ வைத்தார் இவ்வ காலம்⋆ ஒருவர் நம் போல்
வருங்கேழ்பவர் உளரே தொல்லை வாழியம் சூழ் பிறப்பு⋆
மருங்கே வரப் பெறுமே⋆ சொல்லு வாழி மட நெஞ்சமே! (45)

மட நெஞ்சம் என்றும் தமதென்றும்⋆
ஓர் கருமம் கருதி
விட நெஞ்சை உற்றார்⋆ விடவோ
அமையும்⋆ அப் பொன் பெயரோன்
தட நெஞ்சம் கீண்ட பிரானார்
தமதடிக் கீழ் விடப் போய்த்⋆
திட நெஞ்சமாய்⋆ எம்மை நீத்தின்று
தாறும் திரிகின்றதே (46)

திரிகின்றது வட மாருதம்⋆ திங்கள் வெந்தீ முகந்து⋆
சொரிகின்றதுவும் அது⋆ கண்ணன் விண்ணூர் தொழவே
சரிகின்றது சங்கம் தண்ணந் துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை⋆
விரிகின்றது முழு மெய்யும்⋆ என் ஆம்கொல் என் மெல்லியற்கே (47)

மெல்லியல் ஆக்கைக் கிருமி⋆
குருவில் மிளிர் தந்தாங்கே
செல்லிய செல்கைத்து⋆ உலகை என்
காணும்⋆ என்னாலும் தன்னைச்
சொல்லிய சூழல் திருமால்
அவன் கவி யாது கற்றேன்⋆
பல்லியின் சொல்லும் சொல்லா⋆ கொள்வதோ
உண்டு பண்டு பண்டே (48)

www.prapatti.com

பண்டும் பல பல⋆ வீங்கிருள் காண்டும்⋆ இப் பாய் இருள் போல்
கண்டும் அறிவதும்⋆ கேட்பதும் யாம் இலம்⋆ காள வண்ண
வண்டுண் துழாய்ப் பெருமான் மதுசூதனன் தாமோதரன்⋆
உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடாய⋆ மண் நேர் அன்ன ஒண்ணுதலே! (49)

ஒண்ணுதல் மாமை⋆ ஒளி பயவாமை⋆ விரைந்து நந் தேர்
நண்ணுதல் வேண்டும்⋆ வலவ! கடாகின்று⋆ தேன் நவின்ற
விண் முதல் நாயகன் நீள் முடி வெண் முத்த வாசிகைத்தாய்⋆
மண் முதல் சேர்வுற்று⋆ அருவி செய்யா நிற்கும் மா மலைக்கே (50)

மலை கொண்டு மத்தா அரவால்⋆
சுழற்றிய மாயப் பிரான்⋆
அலை கண்டு கொண்ட அமுதம் கொள்-
ளாது கடல்⋆ பரதர்
விலை கொண்டு தந்த சங்கம் இவை
வேரித் துழாய் துணையாத்⋆
துலை கொண்டு தாயம் கிளர்ந்து⋆ கொள்-
வான் ஒத்தழைக்கின்றதே (51)

அழைக்கும் கருங்கடல்⋆ வெண் திரைக்
கைகொண்டு போய்⋆ அலர்வாய்
மழைக்கண் மடந்தை அரவணை
ஏற⋆ மண் மாதர் விண்வாய்
அழைத்துப் புலம்பி முலைமலை
மேல் நின்றும் ஆறுகளாய்⋆
மழைக் கண்ண நீர்⋆ திருமால் கொடி-
யான் என்று வார்கின்றதே! (52)

வார் ஆயின முலையாள் இவள்⋆ வானோர் தலைமகன் ஆம்⋆
சீர் ஆயின தெய்வ நன்னோயிது⋆ தெய்வத் தண்ணந் துழாய்த்
தார் ஆயினும் தழை ஆயினும் தண் கொம்பதாயினும்⋆ கீழ்
வேர் ஆயினும்⋆ நின்ற மண் ஆயினும் கொண்டு வீசுமினே (53)

www.prapatti.com

வீசும் சிறகால் பறத்திர்⋆ விண் நாடு நுங்கட்கெளிது
பேசும் படி⋆ அன்ன பேசியும் போவது⋆ நெய் தொடுவுண்டு
ஏசும் படி அன்ன செய்யும் எம் ஈசர் விண்ணோர் பிரானார்⋆
மாசில் மலரடிக் கீழ்⋆ எம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளே (54)

வண்டுகளோ! வம்மின்⋆ நீர்ப் பூ நிலப் பூ மரத்தில் ஒண் பூ⋆
உண்டு களித்துழல் வீர்க்கொன்றுரைக்கியம்⋆ ஏனம் ஒன்றாய்
மண் துகள் ஆடி வைகுந்தம் அன்னாள் குழல் வாய் விரை போல்⋆
விண்டுகள் வாரும்⋆ மலர் உளவோ நும் வியலிடத்தே (55)

வியலிடம் உண்ட பிரானார்⋆
விடுத்த திருவருளால்⋆
உயல் இடம் பெற்றுய்ந்தம் அஞ்சலம்
தோழி⋆ ஓர் தண் தென்றல் வந்து
அயலிடை யாரும் அறிந்திலர்
அம் பூந் துழாயின் இன் தேன்⋆
புயலுடை நீர்மையினால்⋆ தட-
விற்றென் புலன் கலனே (56)

புலக் குண்டலப்⋆ புண்டரீகத்த போர்க் கெண்டை⋆ வல்லி ஒன்றால்
விலக்குண்டுலாகின்று வேல் விழிக்கின்றன⋆ கண்ணன் கையால்
மலக்குண்டமுதம் சுரந்த மறி கடல் போன்றவற்றால்⋆
கலக்குண்ட நான்று கண்டார்⋆ எம்மை யாரும் கழறலரே (57)

கழல் தலம் ஒன்றே⋆ நில முழுதாயிற்று⋆ ஒரு கழல் போய்
நிழல் தர⋆ எல்லா விசும்பும் நிறைந்தது⋆ நீண்ட அண்டத்து
உழறலர் ஞானச் சுடர் விளக்காய் உயர்ந்தோரை இல்லா⋆
அழறலர் தாமரைக் கண்ணன்⋆ என்னோ இங்களக்கின்றதே (58)

அளப்பரும் தன்மைய⋆ ஊழி அம் கங்குல்⋆ அம் தண்ணந் துழாய்க்கு
உளப் பெருங்காதலின்⋆ நீளியவாய் உள⋆ ஓங்கு முந்நீர்
வளப் பெரு நாடன் மதுசூதனன் என்னும் வல் வினையேன்⋆
தளப் பெரு நீள் முறுவல்⋆ செய்ய வாய தட முலையே (59)

www.prapatti.com

‡முலையோ முழு முற்றும் போந்தில⋆ மொய் பூங்குழல் குறிய
கலையோ அரை இல்லை⋆ நாவோ குழறும்⋆ கடல் மண் எல்லாம்
விலையோ என மிளிரும் கண் இவள் பரமே!⋆ பெருமான்
மலையோ⋆ திருவேங்கடம் என்று கற்கின்ற வாசகமே (60)

வாசகம் செய்வது நம் பரமே⋆ தொல்லை வானவர் தம்
நாயகன்⋆ நாயகர் எல்லாம் தொழும் அவன்⋆ ஞால முற்றும்
வேய் அகம் ஆயினும் சோரா வகை⋆ இரண்டே அடியால்
தாயவன்⋆ ஆய்க் குலமாய் வந்து தோன்றிற்று நம் இறையே (61)

இறையோ இரக்கினும்⋆ ஈங்கோர் பெண்-
பால் எனவும் இரங்காது⋆
அறையோ! என⋆ நின்றதிரும்
கருங்கடல்⋆ ஈங்கிவள் தன்
நிறையோ இனி உன் திருவரு-
ளால் அன்றிக்⋆ காப்பரிதால்
முறையோ⋆ அரவணை மேல் பள்ளி
கொண்ட முகில் வண்ணனே! (62)

வண்ணம் சிவந்துள⋆ வானாடமரும் குளிர் விழிய⋆
தண் மென் கமலத் தடம் போல் பொலிந்தன⋆ தாம் இவையோ
கண்ணன் திருமால் திருமுகம் தன்னொடும் காதல் செய்தேற்கு⋆
எண்ணம் புகுந்து⋆ அடியேனொடிக்காலம் இருக்கின்றதே (63)

இருக்கார் மொழியால்⋆ நெறி இழுக்காமை⋆ உலகளந்த
திருத் தாள் இணை⋆ நிலத்தேவர் வணங்குவர்⋆ யாமும் அவா
ஒருக்கா வினையொடும் எம்மொடும் நொந்து கனி இன்மையின்⋆
கருக்காய் கடிப்பவர் போல்⋆ திருநாமச் சொல் கற்றனமே (64)

கற்றுப்பிணை மலர்க்⋆ கண்ணின் குலம் வென்று⋆ ஓரோ கருமம்
உற்றுப் பயின்று⋆ செவியொடுசாவி⋆ உலகம் எல்லாம்
முற்றும் விழுங்கி உமிழ்ந்த பிரானார்⋆ திருவடிக் கீழ்
உற்றும் உறாதும்⋆ மிளிர்ந்த கண்ணாய் எம்மை உண்கின்றவே! (65)

www.prapatti.com

உண்ணாதுறங்காது⋆ உணர்வுறும் எத்தனை யோகியர்க்கும்⋆
எண்ணாய் மிளிரும் இயல்பினவாம்⋆ எரி நீர் வளி வான்
மண் ஆகிய எம் பெருமான் தனது வைகுந்தம் அன்னாள்⋆
கண்ணாய் அருவினையேன்⋆ உயிர் ஆயின காவிகளே (66)

காவியும் நீலமும்⋆ வேலும் கயலும் பல பல வென்று⋆
ஆவியின் தன்மை அளவல்ல பாரிப்பு⋆ அசுரர் செற்ற
மாவியம் புள் வல்ல மாதவன் கோவிந்தன் வேங்கடம் சேர்⋆
தூவியம் பேடை அன்னாள்⋆ கண்கள் ஆய துணைமலரே (67)

மலர்ந்தே ஒழிந்தில⋆ மாலையும் மாலை பொன் வாசிகையும்⋆
புலந் தோய் தழைப் பந்தர் தண்டுற நாற்றி⋆ பொரு கடல் சூழ்
நிலந் தாவிய எம் பெருமான் தனது வைகுந்தம் அன்னாய்!⋆
கலந்தார் வரவெதிர் கொண்டு⋆ வன் கொன்றைகள் கார்த்தனவே (68)

கார் ஏற்றிருள் செகில் ஏற்றின்⋆ சுடருக்குளைந்து⋆ வெல்வான்
போர் ஏற்றெதிர்ந்தது⋆ புன் தலை மாலை⋆ புவனி எல்லாம்
நீர் ஏற்றளந்த நெடிய பிரான் அருளா விடுமே⋆
வார் ஏற்றிளமுலையாய்⋆ வருந்தேல் உன் வளைத்திறமே (69)

வளை வாய்த் திருச் சக்கரத்து⋆ எங்கள் வானவனார் முடிமேல்⋆
தளை வாய் நறுங்கண்ணித் தண்ணந் துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை⋆
விளைவான் மிக வந்து நாள் திங்கள் ஆண்டூழி நிற்க⋆ எம்மை
உளைவான் புகுந்து⋆ இதுவோர் கங்குல் ஆயிரம் ஊழிகளே (70)

ஊழிகளாய்⋆ உலகேழும்
உண்டான் என்றிலம்⋆ பழம் கண்டு
ஆழி களாம்⋆ பழ வண்ணம் என்-
றேற்கு⋆ அஃதே கொண்டன்னை
நாழ் இவளோ என்னும் ஞாலம் உண்-
டான் வண்ணம் சொல்லிற்றென்னும்⋆
தோழிகளோ! உரையீர்⋆ எம்மை
அம்மனை சூழ்கின்றவே (71)

சூழ்கின்ற கங்குல்⋆ சுருங்கா இருளின் கருந் திணிம்பை⋆
போழ்கின்ற திங்கள் அம் பிள்ளையும் போழ்க⋆ துழாய் மலர்க்கே
தாழ்கின்ற நெஞ்சத்தொரு தமியாட்டியேன் மாமைக்கின்று⋆
வாழ்கின்றவாறிதுவோ⋆ வந்து தோன்றிற்று வாலியதே (72)

வால் வெண் நிலவு⋆ உலகாரச் சுரக்கும் வெண் திங்கள் என்னும்⋆
பால் விண் சுரவி சுர முதிர் மாலை⋆ பரிதி வட்டம்
போலும் சுடர் அடல் ஆழிப் பிரான் பொழில் ஏழ் அளிக்கும்⋆
சால்பின் தகைமை கொலாம்⋆ தமியாட்டி தளர்ந்ததுவே (73)

தளர்ந்தும் முறிந்தும்⋆ வரு திரைப் பாயல்⋆ திரு நெடுங்கண்
வளர்ந்தும் அறிவுற்றும்⋆ வையம் விழுங்கியும்⋆ மால் வரையைக்
கிளர்ந்துமறிதரக் கீண்டெடுத்தான் முடி சூடு துழாய்⋆
அளைந்துண் சிறு பசுந்தென்றல்⋆ அந்தோ வந்துலாகின்றதே! (74)

உலாகின்ற கெண்டை ஒளி அம்பு⋆ எம் ஆவியை ஊடுருவக்
குலாகின்ற⋆ வெஞ்சிலை வாள் முகத்தீர்⋆ குனி சங்கிடறிப்
புலாகின்ற வேலைப் புணரி அம் பள்ளி அம்மான்⋆ அடியார்
நிலாகின்ற வைகுந்தமோ⋆ வையமோ நும் நிலையிடமே (75)

இடம் போய் விரிந்து⋆ இவ்வுலகளந்-
தான்⋆ எழிலார் தண் துழாய்⋆
வடம் போதினையும் மட நெஞ்சமே⋆
நங்கள் வெள் வளைக்கே
விடம் போல் விரிதல் இது வியப்பே
வியன் தாமரையின்⋆
தடம் போதொடுங்க⋆ மெல் ஆம்பல்
அலர்விக்கும் வெண் திங்களே (76)

திங்களம் பிள்ளை புலம்பத்⋆ தன் செங்கோல் அரசு பட்ட⋆
செங்களம் பற்றி நின்றெள்கு புன் மாலை⋆ தென்பால் இலங்கை
வெங்களம் செய்த நம் விண்ணோர் பிரானார் துழாய் துணையா⋆
நங்களை மாமை கொள்வான்⋆ வந்து தோன்றி நலிகின்றதே (77)

www.prapatti.com

நலியும் நரகனை வீட்டிற்றும்⋆
    வாணன் திண் தோள் துணித்த⋆
வலியும் பெருமையும் யாம் சொல்லும்
    நீர்த்தல்ல⋆ மை வரை போல்
பொலியும் உருவிற் பிரானார்
    புனை பூந் துழாய் மலர்க்கே⋆
மெலியும் மட நெஞ்சினார்⋆ தந்து
    போயின வேதனையே! (78)

வேதனை⋆ வெண் புரி நூலனை⋆ விண்ணோர் பரவ நின்ற
    நாதனை⋆ ஞாலம் விழுங்கும் அநாதனை⋆ ஞாலம் தத்தும்
பாதனைப் பாற் கடல் பாம்பணை மேல் பள்ளி கொண்டருளும்⋆
    சீதனையே தொழுவார்⋆ விண்ணுளாரிலும் சீரியரே (79)

சீர் அரசாண்டு தன் செங்கோல்⋆ சில நாள் செலீ இக்கழிந்த⋆
    பார் அரசொத்து⋆ மறைந்தது நாயிறு⋆ பார் அளந்த
பேர் அரசே! எம் விசும்பரசே! எம்மை நீத்து வஞ்சித்த⋆
    ஓர் அரசே! அருளாய்⋆ இருளாய் வந்துறுகின்றதே (80)

உறுகின்ற கன்மங்கள்⋆ மேலன
    ஓர்ப் பிலராய்⋆ இவளைப்
பெறுகின்ற தாயர்⋆ மெய்ந் நொந்து
    பெறார்கொல்⋆ துழாய் குழல்வாய்த்
துறுகின்றிலர் தொல்லை வேங்கடம்
    ஆட்டவும் சூழ்கின்றிலர்⋆
இறுகின்றதால் இவள் ஆகம்⋆ மெல்
    ஆவி எரி கொள்ளவே (81)

எரி கொள் செந் நாயிறு⋆ இரண்டுடனே உதய மலைவாய்⋆
    விரிகின்ற வண்ணத்த எம் பெருமான் கண்கள்⋆ மீண்டவற்றுள்
எரி கொள் செந்தீ வீழ் அசுரரைப் போல எம் போலியர்க்கும்⋆
    விரிவ சொல்லீர் இதுவோ⋆ வைய முற்றும் விளரியதே (82)

www.prapatti.com

விளரிக் குரல் அன்றில்⋆ மென் பெடை மேகின்ற முன்றில் பெண்ணை⋆
முளரிக் குரம்பை இதுவிதுவாக⋆ முகில் வண்ணன் பேர்
கிளரிக் கிளரிப் பிதற்றும் மெல் ஆவியும் நைவும் எல்லாம்⋆
தளரிற் கொலோ அறியேன்⋆ உய்யல் ஆவதித் தையலுக்கே! (83)

தையல் நல்லார்கள் குழாங்கள் குழிய குழுவினுள்ளும்⋆
ஐய நல்லார்கள்⋆ குழிய விழவினும்⋆ அங்கங்கெல்லாம்
கைய பொன் ஆழி வெண் சங்கொடும் காண்பான் அவாவுவன் நான்⋆
மைய வண்ணா! மணியே⋆ முத்தமே! என்தன் மாணிக்கமே! (84)

மாணிக்கம் கொண்டு குரங்கெறிவொத்து⋆ இருளோடு முட்டி⋆
ஆணிப்பொன் அன்ன சுடர் படு மாலை⋆ உலகளந்த
மாணிக்கமே! என் மரகதமே! மற்றொப்பாரை இல்லா⋆
ஆணிப் பொன்னே⋆ அடியேன் அடி ஆவி அடைக்கலமே! (85)

அடைக் கலத்தோங்கு⋆ கமலத்தலர் அயன் சென்னி என்னும்⋆
முடைக் கலத்தூண் முன் அரனுக்கு நீக்கியை⋆ ஆழி சங்கம்
படைக்கலம் ஏந்தியை வெண்ணெய்க்கன்றாய்ச்சி வன் தாம்புகளால்⋆
புடைக் கலந்தானை எம்மானை⋆ என் சொல்லிப் புலம்புவனே (86)

புலம்பும் கன குரல்⋆ போழ் வாய அன்றிலும் பூங்கழி பாய்ந்து⋆
அலம்பும் கன குரல் சூழ் திரை ஆழியும்⋆ ஆங்கவை நின்
வலம் புள்ளது நலம் பாடுமிது குற்றமாக⋆ வையம்
சிலம்பும் படி செய்வதே⋆ திருமால் இத்திருவினையே (87)

திருமால் உருவொக்கும் மேரு⋆ அம் மேருவில் செஞ்சுடரோன்⋆
திருமால் திருக்கைத் திருச் சக்கரம் ஒக்கும்⋆ அன்ன கண்டும்
திருமால் உருவோடவன் சின்னமே பிதற்றா நிற்பதோர்⋆
திருமால் தலைக்கொண்ட நங்கட்கு⋆ எங்கே வரும் தீவினையே (88)

தீவினைக்கரு நஞ்சை⋆ நல் வினைக்கின்னமுதத்தினை⋆
பூவினை மேவிய தேவி மணாளனை⋆ புன்மை எள்காது
ஆவினை மேய்க்கும் வல் ஆயனை அன்றுலகீர் அடியால்⋆
தாவின ஏற்றை எம்மானை⋆ எஞ்ஞான்று தலைப்பெய்வனே (89)

தலைப்பெய்து யான்⋆ உன் திருவடிச்
    சூடும் தகைமையினால்⋆
நிலைப்பெய்த ஆக்கைக்கு⋆ நோற்றவிம்
    மாயமும்⋆ மாயம் செவ்வே
நிலைப் பெய்திலாத நிலைமையும்
    காண்தோறசுரர் குழாம்⋆
தொலைப் பெய்த நேமி எந்தாய்⋆ தொல்லை
    ஊழி சுருங்கலதே (90)

சுருங்குறி வெண்ணெய்⋆ தொடுவுண்ட கள்வனை⋆ வையம் முற்றும்
    ஒருங்குற உண்ட⋆ பெரு வயிற்றாளனை⋆ மாவலிமாட்டு
இருங்குறள் ஆகி இசைய ஓர் மூவடி வேண்டிச் சென்ற⋆
    பெருங்கிறியானை அல்லால்⋆ அடியேன் நெஞ்சம் பேணலதே (91)

பேணலம் இல்லா அரக்கர்⋆ முந்-
    நீர பெரும் பதிவாய்⋆
நீள் நகர் நீள் எரி வைத்தரு-
    ளாய் என்று⋆ நின்னை விண்ணோர்
தாள் நிலம் தோய்ந்து தொழுவர் நின்
    மூர்த்தி பல் கூற்றில் ஒன்று⋆
காணலும் ஆங்கொல் என்றே⋆ வைகல்
    மாலையும் காலையுமே (92)

காலை வெய்யோற்கு முன் ஓட்டுக்-
    கொடுத்த⋆ கங்குல் குறும்பர்⋆
மாலை வெய்யோன் பட வையகம்
    பாவுவர்⋆ அன்ன கண்டும்
காலை நல் ஞானத் துறை படிந்-
    தாடிக் கண் போது செய்து⋆
மாலை நல் நாவில் கொள்ளார்⋆ நினை-
    யார் அவன் மைப் படியே (93)

மைப் படி மேனியும்⋆ செந்தாமரைக் கண்ணும் வைதிகரே⋆
    மெய்ப் படியால் உன் திருவடிச் சூடும் தகைமையினார்⋆

எப்படி ஊர் ஆமிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்கும் என்னும்⋆
அப்படி யானும் சொன்னேன்⋆ அடியேன் மற்று யாதென்பனே (94)

‡யாதானும்⋆ ஓர் ஆக்கையில் புக்கு⋆ அங்காப்புண்டும் ஆப்பவிழ்ந்தும்⋆
மூதாவியில் தடுமாறும் உயிர் முன்னமே⋆ அதனால்
யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதத்தை நல் வீடுசெய்யும்⋆
மாதாவினைப் பிதுவை⋆ திருமாலை வணங்குவனே (95)

வணங்கும் துறைகள் பல பல
ஆக்கி⋆ மதி விகற்பால்
பிணங்கும் சமயம்⋆ பல பல
ஆக்கி⋆ அவை அவைதோறு
அணங்கும் பல பல ஆக்கி நின்
மூர்த்தி பரப்பி வைத்தாய்⋆
இணங்கு நின்னோரை இல்லாய்⋆ நின்கண்
வேட்கை எழுவிப்பனே (96)

எழுவதும் மீண்டே⋆ படுவதும் பட்டு⋆ எனை ஊழிகள் போய்க்
கழிவதும்⋆ கண்டு கண்டெள்கல் அல்லால்⋆ இமையோர்கள் குழாம்
தொழுவதும் சூழ்வதும் செய் தொல்லை மாலைக் கண்ணாரக் கண்டு⋆
கழிவதோர் காதல் உற்றார்க்கும்⋆ உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதலே (97)

துஞ்சா முனிவரும்⋆ அல்லா-
தவரும் தொடர நின்ற⋆
எஞ்சாப் பிறவி இடர் கடி-
வான்⋆ இமையோர் தமக்கும்
தன் சார்விலாத தனிப் பெரு
மூர்த்தி தன் மாயம் செவ்வே⋆
நெஞ்சால் நினைப்பரிதால்⋆ வெண்ணெய்
ஊண் என்னும் ஈனச் சொல்லே (98)

‡ஈனச் சொல்லாயினும் ஆக⋆ எறி திரை வையம் முற்றும்⋆
ஏனத்துருவாய் இடந்த பிரான்⋆ இருங்கற்பகம் சேர்

www.prapatti.com

வானத்தவர்க்கும் அல்லாதவர்க்கும் மற்றெல்லாயவர்க்கும்⋆
ஞானப் பிரானை அல்லால் இல்லை⋆ நான் கண்ட நல்லதுவே (99)

‡நல்லார் நவில் குருகூர்
நகரான்⋆ திருமால் திருப்பேர்⋆
வல்லார் அடிக் கண்ணி சூடிய⋆
மாறன் விண்ணப்பம் செய்த
சொல்லார் தொடையல் இந் நூறும் வல்-
லார் அழுந்தார் பிறப்பாம்⋆
பொல்லா அருவினை⋆ மாயவன்
சேற்றள்ளல் பொய்ந் நிலத்தே (100)

॥ நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

www.prapatti.com